

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: חרינוביצקי	שם פרטי: נתן
-------------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה	חרינוביצקי	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה	CHRYNOWICKI
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה	נתן	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה	NATAN
מקום לידה (ישוב, מחוז):	סולייוב, מחוז ורשה	מקום לידה (ישוב, מחוז):	ארץ לידה: פולין
שם פרטי של האב: יצחק		שם פרטי ושם נעורים של האם:	ריוקה צלקה RIWKA CALKA
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז):	סולייוב	מקום מגורים לפני המלחמה (ישוב, מחוז):	פולין
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בי"ס יסודי		מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):	טלושט, מחוז ורשה TLUSZC		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?			
האם היית במחנות? אילו ומתי?			
מקום השחרור:		תאריך השחרור:	__/__/__
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	ULM AM DONALD, GERMANY	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	גרמניה, איטליה
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	RIWOLI TORINO, ITALY	שנת העליה:	1948
		שם האנייה: (אם עלה בדרך הים)	VIA AVIONA

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בעיר סולייבו שבפולין. היינו משפחה של 9 ילדים, 8 בנים ובת אחת. אחי הבכור נפטר לפני המלחמה, אחריו היה יוסף, יעקוב-אריה, שבתאי, אברם, האחות פייקה פולה, אחריה אני (נתן), סלקה, מנדל ומיכאל. כשהייתי כבן ארבע או חמש אימי נפטרה בלידה של אחי ואיני זוכר אותה. אבי התחתן מחדש עם אלמנה בשם אתקה סמולינסקי ETKA שלה היו 4 ילדים משלה: יוסף, חנה, לאה ובוריס.

לאבי הייתה מחלבה שבה ייצרו גבינות, חמאה ושמנת. החלב הגיע בעיקר מהגרפים (צאצאי האצולה הפולנית) בעלי האדמות העשירים ומהכפריים באזור. כולנו עבדנו במחלבה ומצבנו הכלכלי היה טוב.

גרנו בסביבה נוצרית והלכתי לבי"ס יסודי פולני. לפני המלחמה הייתי בכיתה ד'. היינו מעט יהודים בכיתה, 5 או 6, השאר היו נוצרים. היינו מעורבים עם הגויים.

אבי שירת בצבא הרוסי בתקופת הצאר ניקולאי וידע רוסית היטב.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

כשהגרמנים נכנסו לפולין ב-39 נאלצנו לעזוב את סולייבו ולעבור לטלושט. האנטישמיות הייתה כל כך קשה שלא יכולנו לעבוד וחיפשנו סביבה יותר יהודית. כשהתחילו לקחת יהודים לעבודה, רצו לקחת גם את אבי אך אנחנו, הבנים, התעקשנו שהוא מבוגר ושנלך אנחנו במקומו. במקום העבודה היה חיל גרמני שהתיידדתי איתו והוא הזהיר אותנו מספר פעמים שכדאי לברוח. הוא אמר שאנחנו הרבה ילדים ועדיף שנברח לפני שיגיעו אנשי הגסטפו שמתנהגים ליהודים כמו כלבים. בעקבות זאת החלטנו אחי הגדול, אני ועוד 3 אחים לברוח לצד הרוסי. אחותי נשארה לעזור לאבי בחנות יחד עם אחי הקטן מיכאל, אימי החורגת וילדיה. איני יודע מה עלה בגורלם. אנחנו הגענו לביאליסטוק BIALISTOK ברוסיה ושם עשינו חוזה עבודה לשנה עם מנהל בית חרושת לבניית מפעלים. בסוף השנה הבנו שהמלחמה נמשכת ונשארנו לעבוד ברוסיה עד סוף המלחמה. לאחר כשנה ברוסיה קיבלנו מכתב מאימי החורגת אתקה שבנה בוריס נמצא במחנה של אסירים פוליטיים ברוסיה. הלכנו ל-נקבד והצלחנו לשחרר אותו וכך גם הוא הצטרף אלינו. היינו מפורסמים בגלל שהיינו קבוצה של 6 אחים שעבדו יחד. זה היה בסיביר במקום שנקרא CIELABINK. במשך כשש שנים לא שמענו כלום על מצבה של משפחתנו שנותרה בפולין. היינו שם עד סוף המלחמה. בסופו של דבר אחי סלקה, שגויס לצבא הרוסי, נהרג בגבול צ'כיה בקרב עם הגרמנים, בוריס התחתן עם הבת של מנהל המפעל ונשאר לגור שם ואנחנו, ארבעת האחים הנותרים, חזרנו לפולין ב-1945, כשהודיעו על סיום המלחמה.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

המצב בפולין אחרי המלחמה היה גרוע והייתה אנטישמיות קשה נגד הפליטים היהודים שחזרו מהמחנות. אני זוכר שבעיר קטוביץ היה פוגרום והרגו הרבה פליטים. הבנו שאין מה לחזור לעיר הולדתנו כי במילא לא נשאר שם כלום וחיפשנו דרך לעזוב את פולין. הלכנו ברגל ובלילות חצינו גבולות מפולין לאוסטריה ומשם לגרמניה. הגענו למחנה הצבאי ULM AM DONALD והיינו שם כשמונה חודשים. שם פגשתי את בת דודתי שושנה טויס (בת אחותה של אימי) והתחתנתי איתה. גם היא ברחה לרוסיה בזמן המלחמה, שהתה שם בבית יתומים וכך ניצלה. במחנה היו שליחים מישראל שבעזרתם ברחנו ברגל דרך הרי האלפים לאיטליה. אשתי הייתה בהריון בזמן המסע בהרים אך בשל תלאות המסע הילדה מתה בלידה. נשארנו במחנה באיטליה כשנתיים. קיבלנו מזון ומגורים וחיכינו לעליה לארץ. המחנה היה בפיקוח של הג'וינט והיו שם שליחים מהארץ שבאו לארגן עליה. יום אחד הגיעו שליחים של ההגנה והעלו אותנו בלילה על אניה לארץ. זו הייתה אונית משא של בקר וההפלגה הייתה קשה ביותר. אשתי הייתה שוב בהריון בחודש השמיני וסבלה מאוד. נאלצנו להישאר כל הזמן בבטן האוניה כדי שלא נתגלה ע"י מטוסים. כשהגענו לנמל חיפה רוססנו בדייטי ונשלחנו לגור בפחונים של מחנה צבאי אנגלי בנתניה.

נא ספרי על חיייך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגענו לארץ בזמן מלחמת העצמאות ומיד כשהגעתי גויסתי למלחמה. אחרי המלחמה קיבלנו דירה בעכו ונשארנו כאן עד היום. בהתחלה הייתה לי חנות מכולת אך די מהר סגרתי אותה והתקבלתי לעבודה כמסגר במפעל צנורות. עבדתי שם 30 שנה עד יציאתי לפנסיה. אשתי הייתה עקרת בית. נולדו לנו שני ילדים, בן ובת, מהם יש לי 7 נכדים ו-7 נינים.